

Per unir camins

L'associació Cansats, Però Contents, el Girona FC i l'Ajuntament de Sant Gregori col·laboren per portar dotze nens i nenes refugiats a la Vinya

El futbol és una eina de transformació social, o així s'hauria d'entendre per la gran quantitat de persones que segueixen aquest esport. A Girona, cada cop és més evident que el club blanc-i-vermell mou passions; més enllà de la pilota, hi ha la passió. Aquesta història comença molt lluny d'aquí, concretament a Ucraïna, a l'inici de la guerra contra Rússia. Unes quantes famílies van haver de marxar de casa seva, exiliades, cap a l'orient, on buscaven fugir de la situació bèl·lica que viu el seu país. El 6 de març, 70 persones ucraïneses, mares, àvies, nens i nenes –sense els pares, cridats a combatre– arribaven a Sant Medir (Sant Gregori) sota la supervisió de la germana Manuela, que va tornar a Ucraïna per continuar fent tasques humanitàries. Allà, en Jordi Llopart, juntament amb la seva dona, Meritxell, els van acollir a la casa de colònies Rocacorba. Tot va ser gestionat a través de l'associació sense ànim de lucre Cansats, Però Contents, que coordina l'ajuda que els calgui en tots els àmbits. Des de l'educació i la llengua, els nens i nenes van ser integrats a les escoles locals, on van aprendre català amb sorprenent rapidesa. En l'àmbit sanitari, es va garantir l'accés als serveis necessaris. Pel que fa a les activitats extraescolars, els nens participen en activitats esportives i culturals, i algunes mares s'han unit a la Coral Sant Gregori. També s'ha facilitat l'accés al treball, algunes mares han trobat feina, contribuint així a la seva autonomia i integració.

No tots els refugiats s'han quedat; un bon nombre de persones han decidit tornar cap a països fronterers amb Ucraïna o buscar-se la vida en un altre lloc. Unes quantes famílies s'han quedat a Girona i fa uns dies van poder viure una experiència única. En Quim Roca, alcalde de Sant Gregori, juntament amb en Llopart, van poder apropar dotze nens i nenes ucraïneses als seus ídols del Girona, Dovbyk i Tsygankov. “Van quedar bocabadats quan van veure els jugadors allà entrenant-se, i llavors els van firmar els cromos i una pilota”, deia Llopart, que relatava la cara d'alegria dels nens. Roca és qui va fer el pont amb el grup de nens, nenes i mares, el Girona FC i Panini, que va col·laborar donant un cromo Adrenalyn dels dos futbolistes ucraïnesos a cada nen. Un moment que recordaran, malgrat viure un temps molt complicat. “Sabien qui era Stuari, Savio... Per a ells són ídols esportius”, afirmava Llopart, que narrava els moments distesos viscuts amb la parella de futbolistes ucraïnesos. Durant aquell dia, a la Vinya no hi ha haver cap frontera que impedisís l'alegria d'uns nens refugiats. Això també ho mou el futbol, l'esport.

Publicat a:

-L'Esportiu. Girona 21-05-2024, Pàgina 4

Font del document: <http://www.lesportiudecatalunya.cat/girona/article/2419814-per-unir-camins.html>